

ikke; det turde derfor paa det nuværende Tidspunkt være noget for tidligt overhovedet at beskæftige sig med, hvilket Kvantum der skulde være fornødent. Jeg maa give vistnok Hr. Ulrich, der var inde paa dette, Ret i, at de Tal, de Kvanta, Ministeren nævnede, laa ganske betydeligt over dem, der var nævnte i de Bilag, der ledsagede Kornloven. Jeg ser ikke, hvad Begrundelsen derfor kan være.

Man siger, at vort Grundlag er for løst, men vort Grundlag er jo Befolkningens Forbrug i det foregaaende Aar. Det plejer man dog ellers altid at kunne anvende; og jeg havde ligesom Indtryk af, at man nu vil bruge den amerikanske Handelsoverenskomst, ikke blot til at bringe dette nye Moment ind i Forhandlingen, at vi nu er stillede overfor Afgivelsen af 1 Million Tønder Korn i Vareudvekslingsøjemed — om dette har jeg udtalt mig tilstrækkelig tydeligt i min Indledning; og jeg behøver ikke at komme tilbage til det; det er nemlig noget, der eksisterede i Kornloven, alle er kendte med det, ogsaa Ministeren, da han modtog Kornloven; saa det er aldeles ikke noget nyt —, men dernæst har jeg næsten haft Indtryk af, at man ligesom vilde bruge den afsluttede Overenskomst til at give Baggrund for et betydeligt større Forbrug for Befolkningens Vedkommende af adskillige Næringsmidler. Dette kan dog umuligt være Meningen. Det forekommer mig, at derved stiller vi Handelsoverenskomsten i et ganske andet Lys, end vi ellers er vant til at se den fremstillet i. Jeg maa bringe i Erindring, at af den Fortegnelse over de Varer, vi faar, som har været offentliggjort i Bladene, fremgaar det, at alene af Ris og Sago faar vi 7.000 Tons. Det kan dog umuligt øge Forbruget af Gryn her i dette Land, naar vi i det forløbne Aar saa godt som intet har haft af disse Varer.

De Kvanta, som Ministeren nævnede som Fradrag for Svinelevering af det 4de Tusinde Kroners Jordværdi, Fradrag for Sukkerroer, Fradrag for Anvendelse af Forbeholdsretten, er aldeles ikke noget nyt. De var forudsatte i Kornloven. De kan derfor ikke forrykke dens Resultat. Det nye er dette, at det nu af Ministeren er erkendt, at der vil indkomme 920 000 Tons, medens Kornloven fastsætter, at der maa indkomme indtil 7,65 Millioner Tønder. Det, Ministeren kommer med om Tilbageholdsretten for Sukkerroer, o. s. v. og Svinehold, er intet nyt. Det var vi bekendte med, da vi vedtog Kornloven. Jeg kan derfor slet ikke erkende, at disse Oplysninger har nogen som helst Betydning for Bedømmelsen af det

forsvarlige i at nedsætte Kornleveringen nu, da vi ved, at den paa Grund af, at Beregningsgrundlaget har været galt, vil give et Kvantum, der ligger betydeligt over det, der var fastsat af Rigsdagen som det Maksimum, Ligningen maatte indbringe.

Ministeren talte som Begrundelse for det noget større Kvantum, han har nævnt til forskellige Erhverv, om, at der var adskillige Erhverv, der var underernærede. Men vi behøver ikke at gaa til andre Erhverv end til Landbruget, som maa afgive Kornet, for at finde en betydelig Del af Landbrugets Husdyrbestand underernæret.

Ministeren vil nu have Sikkerhed for Kornet til Vareudveksling indenfor Ligningen. Da Kornloven blev gennemført, fremholdt Ministeren jo ogsaa, at der maatte tages Stilling til Fremskaffelsen af dette Kvantum til Vareudveksling. Men naar Ministeren nu vil have det hele Kvantum indenfor Kornligningen, vil han derved fratage dem, der skal levere Kornet, 5 Mill. Kr., idet det jo er Forudsætningen i Kornloven, at dette Korn skal købes til en Overpris af 5 Kr. pr. Tønde. Jeg synes derfor, at ogsaa dette er et nyt Moment. Men, som sagt, det kan ikke forrykke noget, thi det var Forudsætningen, da vi gennemførte Loven, og det er derfor ikke noget nyt, der er kommet til nu. Ministeren brugte den Vending, at det var Meningen at yde noget til det mindre Landbrug. Han sagde udtrykkelig, at det var ikke Meningen at fratage det mindre Landbrug noget eller forringe den Stilling, som det havde faaet ved Kornloven. Ministeren stillede som Modsætning hertil, at dette Forslag tog Sigte paa at hjælpe det store Landbrug, men Forholdet er dog dette, at dette Forslag giver en øget Forbeholdsret til alle med over 3 000 Kr. eller over 4 000 Kr. s Jordværdi, om man vil. Efter den Karakteristik, vi hidtil har givet af det mindre og det større Landbrug her i Landet, tænker jeg dog ikke, at Grænsen 4 000 Kr. er den sædvanlige.

Ministeren nævnede ogsaa, at Forhøjelsen fra de $5\frac{1}{2}$ til 6 hkg for Levering af 2 Svin vilde andrage 200 000 hkg. Jeg ved ikke, hvem der har opgivet Ministeren dette Tal, men Tallet maa utvivlsomt være galt, thi naar der i alt er 183 000 Landbrugere — Ministeren nævnede dette Tal — og Forbeholdsretten bliver øget med $\frac{1}{2}$ hkg for hvert Landbrug, saa kan det da saa vist ikke blive 200 000 hkg, men det kan allerhøjst blive ca. 90 000 hkg. Jeg tror, at Ministeren har bygget sine Betæneligheder paa nogle urigtige Forudsætninger, og jeg synes derfor, at han nok kunde mevirke til en Nedsættelse.